

Sfidez înălțimea

Adina Speranta

Sfidez înălțimea
de-un zid coșcovit agățat,
lumea, sub mine,
în spate
își cară iar ziua.
Claxoane, mișcare,
vacarm și lătrat.

Ce liniște este aici!

Atât de aproape e cerul,
și norii aceia pufoși,
cu unghia-i zgârii seninul,
plămânii respiră nervoși.

De zid m-am lipit și mi-e bine,
îi simt umezeala în pori,
mi-e rece de mine,
mi-e bine de nori.
Sfidez înălțimea,
tu, lume, mă dori.

Coboară!
mă strigă iar lumea
cu glas de claxon citadin,
coboară, să-ți duci veșnicia
prin cărciumi sordide,
desfrâu și suspin...

Coboară!
mă strigă iar lumea
și glasul răsună străin.
Mi-e bine de cer,
sfidez înălțimea,
mai stau!

încă puțin...

Adina V.

20.12.2017